vonatkozó működését beszüntette, Ma-
a kiállitáson hivatalosan nem fog
: ugyanazért a debreczeni guba is
maradni.
bb félni, mint megijedni! Az utczán
zben volt alkalmunk látni, miként
a szivarozó urak egész könnyelmü-
égő szivarvéget, ugyanezért va-
rak figyelmeztetni, hogy üdvös lesz
osabban bánni, mert a vigyázatlanság-
egy szerencsétlen esett már áldozatul.
egjelent a német nyelvokta-
ar népiskolák számára. Segédkönyv
yelvgyakorló- és olvasó könyvhöz ta-
ára, irta Kakujay Károly. Ára
szerzőtől van a „Német nyelv-
lóés olvasókönyv" is ma-
kolák számára. Ára 30 kr.

ORSZÁGGYŰLÉS.

— Nov. 5. —

z a K. bemutatja az 1874. évi ál-
madást. Előterjeszti az állam szám-
lentését a magyar és horváthszlavon
közt 1869—73. évekre eszközölt le-
l. Egyszersmind öt rendbeli tör-
atot tett a ház asztalára.
egyike szól a közegészség
ika a törvényhatóságok
ésérő l, harmadika a közsé-
ndezésénél, a negyedik a
zgatási bizottságról, az
megyék, kerületek, vidékek és szé-
évi közigazgatási árva és gyámha-
adásainak fedezéséről. — Szél,
l, Szende, br. Simonyi mi-
r e k több javaslatokat nyujtanak be.
renden a közigazgatási bizottság ala-
natkozólag benyujtott inditvány tár-
ház az inditványt elfogadja. A bi-
főn fog megválasztatni. Következett
lamadósságok ellenőrzésére kiküldött
elentése. Ülés vége 11 fél órakor.

Mariette k. a. első és utolsó
előtti fellépte.

eczeni szinház.

Szünet.

Kedden, 1875. nov. 9-én.

adatik:

A TÉVEDT NŐ
Traviata.)

4 felvonásban. Irta Francesco Má-
. zenéjét szerzé Guiseppe Verdi.

7 órakor, vége fél 10-kor.

eiglenes felelős szerkesztő:
TISZAI DANIEL.

Nyilttér.

dó szőllőkaró.

mesterutczán 1118-ik számu
5 láb magas tölgyfakaró
forintjával kapható nagy vá-
n.

357 1—3

kros árucsarnok
alapitójánál
található a legócsóbb
bevásárlási forrás.
helmék és minden e szakba
gben 27 krért, hanem min-
és asztalnemüek is dus
rusittatnak el.
teljesittetnek.
érmentve. 294 14—20

ügyvéd Hódy Gyula által fognak képviseltetni.
Azok pedig, — akik a lefoglalt ingatlanokra
tulajdoni vagy más igényt érvényesitheni vélnek, fel-
hivatnak, hogy igénykereseteiket ezen hirdetvény köz-
zétételének utóso napjától számitandó 15 nap alatt —
fentirt telekkönyvi hatósághoz nyujtsák be.
Kelt Debreczenben, a kir. törvényszék mint te-
lekkönyvi hatóságnak 1875-dik évi október hó 15-dik
napján tartott üléséből.
Dienes Barna,
jegyző.
337 3—3

1875. VII. évfolyam. 217. szám. Kedd, november 9.

Előfizetési árak:
Helyben es postan küldve:
Egy évre 10 frt — kr. ¼ évre 2 frt 50 kr.
Fél évre 5 „ — „ Egyes szám 10 „
Előfizetési pénz s minden közlemény:
Főpiacz, Veczey-ház földszint
a szerkesztőségbe bérmentve küldendők.
Előfizethetni helyben:
Telegdi K. Lajos könyvkereskedésében s a szerkesztőségnél.— Egyébütt a postahivatalok utján.

DEBRECZEN.

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDÁSZATI HIRLAP.
A debreczen-vidéki „függetlenségi párt" közlönye.
Megjelen hetenkint ötször: hétfőn, kedden, szerdán, csütörtökön és szombaton.

Hirdetési dij:
Öthasábos petitsorért 5 kr.
Nagyobb terjedelmü, mint szintén több izbeli hirdetések, alku szerint a legolcsóbb árért:
Bélyegdij: minden beigtatásért külön 30 kr.
„Nyilt-tér"-en megjelenő közlemény öthasábos sorra 15 kr.
Név- vagy bérmentetlenül beküldött kéziratok nem vétetnek tekintetbe. — Ugy szintén kéziratok sem adatnak vissza.

Ébredj nagy álmaidból!

III.

Jókai urnak kenyeres pajtása, kebelbarátja, a „Neue freie Presse" Tiszának miniszterelnökké történt kinevezése alkalmával azt mondja: Az Ausztriával folytatandó tárgyalások fogják képezni Tisza államférfiui tehetségének próbakövét, itt fog elválni a kiegyezés ellenállási képessége. Majd meg: Tisza most is, mint a mikor belügyminiszter volt, nem tehet egyebet, mint várni. A „Morgenpost" pedig reményli, hogy Tisza nem fogja veszélyeztetni a müvet, melyet az 1867-ki kiegyezés alkotója létrehozott. (Ne is félj attól, kedves sógor!) Gyönyörü kilátások, de minket nem ijeszt meg a sógor.— Az „Ausztriával folytatandó tárgyalások" közé tartozik mostanában a vám- és bankügy. A mi kereskedelmünket és igy vámügyünket is illeti, a balközép programmjában szintén találunk ide vonatkozó pontokat, melyek a mostani „szabadelvü párt" volt balközépi tagjainak gondolkozás módjára engednek következtetnünk. Ilyen a III-ik 42. pontja, mely igy hangzik: A kereskedelmi ügyekben a pragm. sanctio, — valamint számos egyéb törvényeink szerint is a m. korona országai, mint a fejedelem többi országaitól külön álló, — azoktól független országok, saját felelős kormányuk és törvényhozásuk által intézkedni, s azokat vámvonalok által is szabályozni teljes joggal birnak, s e jog jövőre is föntartandó. Na, ez még megjárja — de azonnal megsemmisiti az e §-ba vetett reményünket az önálló vámterületről, a 43. pont, mely azt mondja: a kereskedés szabadsága minden tekintetben jótékony, kész (tehát) az országgyülés arra, hogy számosabb évekig tartandó — olyatén vámszövetség köttessék.... 44. pont: Ezen vámszövetségi szerződés az éveknek, melyeknek tartamára köttetett, lejártával, csak mindkét félnek közös beleegyezésével lesz megujitható stb. stb. Ez nem igen vigasztaló. E sorokból nem igen lehet ám kibetüzni az önálló vámterületet, mely pedig mostanában egyetlen reményhorgonyunk. Köszönjük alássan, ha ily értelemben csinálják meg a kölcsönös egyességet. Akkor csurgóból eresz alá jutunk, eben gubát cserélünk. — De vigasztaljon ebben is bennünket a Csernátony taktika! Ha a volt balközép a — szerintünk — jó pontokat, bihari pontokat, t. i. a közösügy megszüntetésére, önálló pénz- és hadügyre vonatkozókat tudta Ábrahám kebelébe küldeni, miért ezeket meg meg nem tarthatnák a Móricz ur félék. Különösen Móricz Pál urat kérjük, oszlassa el idevonatkozó kételyünket, mert most ő van sorban, ő a jövő (hivatalok) férfia! Befolyása, mit szakképzettsége, elvszilárdsága szerzett neki, oly nagy, hogy — daczára annak, miszerint ő csakis financz tudor — de ebből aztán első is ám — minden más ügynél is, pl. az igazság ügynél sem történhetik hivatalnoki kinevezés, ha csak ő nem kérdeztetik meg az iránt. (Lásd a szatmári törvényszékhez történt ujabb keltü kinevezéseket,) majd csinálnak ezek az urak olyan bankot és vámszerződést — kedves magyarom, — hogy ököllel törülöd a szemed utána.

* * *

De menjünk tovább! Nézzük meg a volt balközép programmját a statusadósságra vonatkozólag. Elmondja e programm, hogy hazánk nem volna ugyan köteles a statusadósság elvállalására, hanem, hogy az osztrákok jóléte, s ezáltal a mienk is (!) össze ne omoljon, hát fizetünk..... mint a köles. De

IV. 1. pont: Az államadósságokból a magyar korona országainak terhére felvállalandó összegnek meghatározása magát Magyarország gyülését illetvén, az eziránti értekezés oda ne magyaráztassék, hogy Magyarország ez által az államadósság elvállalása vagy el nem vállalása iránti elhatározásának szabadságáról már lemondott. — Továbbá:

4. pont: Az államadósságokból a m. korona országainak terhére elvállalandó összeg erejéig a többiektől elkülönözendő bizonyos tőke összegek nevezet szerint jelöltessenek ki és vállaltassanak el.

Végre a 6. pont: Az országgyülés által elvállalandó államadóssági tőkeösszegeket az ország felelős minisztériuma által maga önállólag fogja kezeltetni, s az eképen elvállalandó összegen tul a létező államadósságokból a magyar korona országaira többé semminemü más teher, vagy kötelezettség nem háromolhatik. — Megjárja; de eddig fájdalom, kifehéritett koporsók e szavak. Belül üresek. Celebrum non habent. 1877-ben alkalmunk lesz meggyőződni arról, miszerint azoknak van-e igazuk, kik azt mondják, hogy Tiszáék megfogják változtatni a quótát, vagy azoknak, kik ezt tagadják? Adja isten, hogy akkori vezérférfiainkat ne a Schmerling, Kecskeméthy Aurél és Csernátonyiak szelleme lengje át, hanem azon lelkiismeret legyen irányadójuk, melylyel a romlatlan polgárság még most is ragaszkodik a bihari pontokhoz.

Még többet is lehetne citálni a hires volt programmból, de Csernátony megharagszik, az pedig nagy baj; miután most ő ül az Olympuson és vezérli az istenek karát, mely sine fine énekli: Hozzanna in excelsis, bene dictus (áldott) qui sutba dobja a bihari pontokat; ille magnus erit (nagy leszen) az ő népének közepette, mint pl. Móricz Pál az erdélyi szászok közt.

Hogy a nép elbirja-e mind az áldozatokat, melyekkel ismét járulnia kell; hogy helyén van-e az, miszerint az a bolondos franczia (Jules Simon kultuszminiszter) már ingyenes, kötelező népoktatásról beszél, nálunk meg akkor fordulhat fel a néptanitó az éhségtől, mikor tetszik neki; hanem 3 milliót operaszinházra forditani országos pénztárunkból: ahoz senkinek semmi köze. A nép nem arra való, hogy ilyenbe avatkozzék; dolgozni, fizetni, meg hallgatni, ez a te legszentebb polgári jogod, szivem magyarkám; különösen a hallgatás, oly annyira, hogy még a „Napló"-nak sem szabad állitania, hogy az operaszinház az ország 3 milliójába kerül; mert a hatalom prófétája, Csernátony összehuzza szemöldökét, mely pedig: ronthat s teremthet száz világot, és az idők folyamát kiméri (Berzsenyi.)

Persze a mi kedves „Napló" nénénk nem maradt neki adósa, hanem bebizonyitá az „Ellenőr"-nek, hogy nem a király épitteti az operaházat, mint azt az „Ell." állitá, hanem a magyar állam, vulgó: hogy Csernátony hazudik; de ez, oda se neki! Uchatius ágyukat csináltatunk a közös hadsereg számára, mi milliókat nyel el, a mi szegény ügyefogyott honvédeink, pedig akárhány helyen a maguk ruhájít, csizmáját kénytelenek koptatni, ágyut pláne csak lepingálva mutogatnak neki messziről.... talán; a szabadelvü gazdálkodás minél nagyobb dicsőségére. Amen!

Kelt P...... ban, 1875. nov. hó.

Hámory Marczell.

— **Az osztrák** képviselőházban a vám és kereskedelmi kérdés előkészületei befejezésökhöz közelednek. A kormányhoz intézett interpellatió, ha a klubbok által helybenhagyatik, a házba be fog nyujtatni. Az interpellatió tartalmáról azt irják, hogy bevezetésében utalni fog azon korra, mely az eddigi kereskedelmi politika folytán az ipar érdekeit sujtotta; a vámtariffa revisiója, az eddigi vámeljárás megszüntetését követeli s azt kérdi a kormánytól, mit szándékozik ez ügyben tenni?

— **Gróf Grüne** a fölovászmesteri és testőrlovas századparancsnok állásából felmentetett, helyébe herczeg Thurn-Taxis Imre neveztetett ki.

— **A szabadelvü párt** vasárnap délután tartott értekezletén a közigazgatási bizottságba következő képviselők jelöltettek ki: Baranyi Ágoston, Balogh Imre, Beliczey Rezső, Csengery Antal, Gorove István, Gullner Gyula, Knöpfler Vilmos, Lészay Lajos, Miklós Gyula, Mocsáry Lajos, Németh Albert, Paczolay János, Péchy Manó gr., Prónay József, Pulay Kornél, Szapáry Gyula gr., Taray Endre, Tibád Antal, Tóth Vilmos, Wächter Frigyes, Zichy Nándor gr.

— **A terézvárosi** képviselőjelöltség ügyében a volt Horn- és Falk-párt küldöttei tegnap értekezletet tartottak, melyben Mendl István inditványára elhatároztatott, hogy mindkét párt 3—3 tagot küld ki a közgyülésnek összehivása végett. A közgyülés aztán egy kandidáló bizottságot választand, melynek hivatása lesz képviselőjelöltet ajánlani. A terézvárosi választók közgyülése f. hó 10-kén este 6 órakor a lövöldében lesz.

Segits magadon, akkor az isten is megsegit.

Talán e közmondás hatását érzi magán egy idő óta miniszteriumunk, hogy kezd már egy kicsit a hazai ipar érdekében egyes üdvös rendeleteket kibocsátani. Csak nem rég adott a „Debreczen" józan pártatlansággal (210. sz.) a fölötti örömének kifejezést, hogy Tisza Kálmán meghagyta, illetőleg figyelmeztette a kereskedelmi miniszterrel egyetemben a hatóságokat, miszerint felszereléseiket a hazai gyártmányokból szerezzék be. E rendeletet örömünkre legujabban követte a cultusminiszter 1690. sz. a kath. főpapsághoz intézett levele, melyben fölkéri őket, hatnának oda, miszerint a templomokban szükséges orgonákat hazai iparosokkal készittessék, „hogy" — mint mondja — „hazai iparunk minden ága fölvirágozzék, s lassanként e részben is megszünjék a külföldre szorulni" s némi nyomatékot ad szavainak a miniszter ur azon kijelentéssel, hogy „a mennyiben egy vagy más egyházközség orgonaköltségére a vallásalap vétetnék igénybe, jövőre annak megadását mindig azon föltételhez fogja kötni, hogy az orgona hazai mester által készittessék." A mily praktikus, ép oly hazafias intézkedés ez, s csak kérnünk kell nemzetünk nemtőjét, miszerint lelkesitve a müvelődésünk és hazai iparunk érdekében már eddig is oly sok áldozatot tett kath. főpapságunkat e téren is, hogy a miniszteri szándék teljesedésbe menjen. De hát minek is nekünk mindig a külföldre szaladnunk, miért nem gyógyulunk már ki egyszer ezen maniából, mikor nekünk van mindig oly ügyes iparos testületünk, sőt akarhányszor különb is, mint a külföldnek? Valóságos betegség ez uraim, mely fölülről lefelé egész a pórnépig pusztit nemzetünk testében, oly annyira, hogy a nép nem is képzelhet magának (ur is) valami szépet, ujat, nagyszerüt, csak ha a külföldön készült, mint ezt igazolja az élet, igazolja a közvélemény, s igazolja következő adoma is, mely két palóczról szól, kik Egerben nézték a nagy templomot.

„De szép templom ez komé!" mondja az egyik. „Szép bizony, de bele is kerülhetett vagy 80 forintba." „Bele bizony", mondja a másik, 100-ba is; aztán nem is itt készültám ez, hanem... Bécsben la!" — E balvéleményt, e hazai iparunkra nézve kártékony előitéletet kiirtani, megsemmisiteni a papság, előjáróságok és intelligentia föladata, de nemcsak szóval, hanem kiváltkép példaadással: verba movent, exempla trahunt, (az ige indit, a példa vonz.)

Ha a miniszterium az ipar minden ágára nézve ad ki ily rendeletet, s ha ezek hazafias szigorral és becsületességgel tartatnak meg, akkor nemcsak azt érjük el, hogy iparunk virágzásnak induland, középosztályunk jólétre fog vergődni, hanem a külfölddel is, különösen a szomszéd németsógorral is máshangon beszélhetünk, a mi a vámügyet illeti: ha nekünk az iparnak minden ágában van és lesz „honi" készitményünk, akkor föléled, s virulni fog ismét a Kossuth Lajos legnagyobb hazánkfia által annak idejében meginditott védegyleti szellem, s ebből kifolyólag létre fog jönni az önálló vámterület, akár tetszik a németnek, akár nem, olykép, hogy ... nem szorulunk rája. Midőn — hogy befejezzem mondókámat — a miniszteriumnak ezennel elismerésünket nyilvánitanók, csak azt mondjuk még neki biztatóul, hogy: csak rajta ez uton!

A ki mer, az nyer. Hámori.

— *A magyar fővárosból.* **Ő felsége** Horn özvegyének 1500 frt évpénzt a gyermek nevelésére pedig évenkint 500 forintot adományozott magán pénztárából. **Tormássy** Mihály képviselőt s honvédszázadost tegnapelőtt temették el képvieselő társai nagy részvéte mellett. **Csernátony** sajtó perében ma tartatik az esküdtszéki tárgyalás. **Egy ügynök** éhen akart meghalni s naponként csak egy fél meszely bort vett magának. Ismerőseinek feltünt ez s jelentést tettek a kapitányi hivatalnál, mely őt a kórházba szállitotta, de annyira elgyengült már, hogy felgyógyulásához kevés remény van. **Az egyetemi** könyvtár nehány nap mulva át adatik a közhasználatnak. **Hadik** grófné hazaérkezett Pulszky és mások társaságában tett utazásából. **Péchy** Andor sárosmegyei földbirtokos hajósutczai lakását ismeretien tettesek kirabolták. **A Szent-István társulat** f. hó 11-én gyülést tart.

A törvényszék köréből.

A debreczeni kir. törvényszék polgári osztályánál f. hó 6-án következő perek referáltattak:

15312/875. sz. a. Galamb Lászlónak Vadon Lajos elleni számadási pere.

15495/875. sz. a. Erdei Juliannának Harangi Bálint elleni való pere.

14887/875. sz. a. Farkas Istvánnénak Szoboszlai Miklós és Sáry József elleni 1548 frt 20 kr. zálogjog előjegyzési pere.

14913/875. sz. a. Halász Péter és nejének Halász Zsófia képviseletében N.-Nánás város közgyámja ellen szerződes érvénytelenitése végett.

Folyó hó 10-én pedig:

15314/875. sz. a. Weisz Emiliának Lobmayer József csődtömege elleni igénypere.

E rovat ezután ugy a helybeli, mint vidéki olvasóközönség iránti figyelemből állandósittatván: közleményeinket a hetenkinti szerda s pénteki bünügyi tárgyalásokra is kiterjesztjük. —

— *Vidéki hirek.* **Veszprémben** egy 17 éves fiu mutogatja magát, ki 4 mázsa 50 fontot nyom, huga, ki vele van 9 éves s 1 mázsa 60 font. Nagy-Kőrösre valók. **Felső-Görzsönyben** a mult hó végén két férfi Pethő Károly és Farkasdy Ignácz összeszólalkoztak s Farkasdy Pethőre rálőtt, még pedig oly szerencsétlenül, hogy halva rogyott össze. A gyilkos elfogatott. **A Dugonics** szobor kötségeinek fedezésére Szegeden tánczvigalom rendeztetik, mely sorsjátékkal lesz egybekötve. **A hétfalusi** csángók Schuller András szentpéteri lakost a zajzoni uton megverték ugy, hogy pár óra mulva meghalt. A tettesek elfogattak. **Erdő vidékén** egy juhász négy kutyája segitségével egy medvét — melyre előbb rálőtt, de nem jól találta — késével megölt. A bátor férfi csak karján kapott egy kis karmolást. **Sárosmegyében** a fagy és hideg oly gyorsan állott be, hogy az őszi munkát bevégezni nem lehet, sőt a krumpli egy része is a földben maradt. **Linkesch** eperjesi nagy kereskedő meghalt; ugyancsak ott a Hollenia régi czég is megbukott.

Az uj házassági törvény.

A vallás és közoktatásügyi miniszter a szabadelvü párt értekezletén a polgári házasságra vonatkozó tvjavaslat előterjesztését igérte. Ezen törvény a nazarénusok házassági viszonyait szabályozandja, nevezetesen a nazarénusok kötelezve lesznek a házasságot a közigazgatási hatóság előtt megkötni. A javaslat határozata ottan is érvényesül, a hol a házasságot kötő fél egyike zsidó, másika keresztyén. Ez esetben nem szükséges az illetőnek, mint Osztrákországban, magukat hitfelekezet nélkülieknek nyilvánitani. Keresztének közt a polg. házasság ott van megengedve, a hol a dispensatio hiánya az egyházi esketést neheziti, vagy lehetetlenné teszi.

Ezen törvény valóban igen furfangos lesz. Mint láttuk, lesz két nemü házasság: költői és prózai, az előbbit megköti a pap, az utóbbit a biró, az előbbi az oltárnál, a másik a zöld asztalnál fog teremni. Az oltár és zöld asztal farkas szemet fog nézni, egyik a másikra leskelődni, hogy melyiknek van több zsákmánya és hogy minél többre szert tegyenek, vagy hogy legalább egyik, a másik elől azt magának megszerezze: erőt, erélyt fognak kifejteni, s igy a surlódás elkerülhetlen lesz, sőt megeshetik, hogy egyik vagy másik jogaiban sértve fogja magát érezni s ekkor, szemeink előtt egy igen szép szinjáték fog kifejlődni: az oltár és zöld asztal harcza.

Nevetjük a törökök azon eljárását, mely szerint csődöt a fizetési határnap elhalasztásával óhajtják kendőzni, s ime mit mivelnek nálunk?

Az egyház és az állam rendezésére vonatkozó kérdés megfejtését egy névvel nem nevezhető törvényhozása által akarjuk elodázni. A kormányban nincs bátorság a nagy munkához kezdeni és a helyett, hogy tisztitaná, növeli a ferde intézményekkel telt Augias ólját.

Az uj házassági törvény olyan lesz, mint az 1868. VII. t. cz., melynek hivatása volna a perrendtartást szabályozni, de alig hogy életbe lépett, hiányai azonnal szembeötlöttek, és ime a számos fogyatkozások foldozgatásaira kényszeritenek.

A „DEBRECZEN" tárczája.

AZ ÉLET ISKOLÁJA.

— Eredeti elbeszélés. —

Irta: GRÜNVALD JÓZSEF.

II.

(Folytatás.)

A bünbánó levelek.

Borzalmas éjszakánk volt, szemeimet nem voltam képes behunyni; hasztalan volt férjem részéről a vigasztalás, a biztatás, könyeim folyása nem akart megszünni csak reggelfelé, ekkor erőt vett rajtam a jótékony álom, s gyermekem sirására ébredtem fel másnap.

November elseje volt; mindenszentek napja nagy ünnep Bécsben, kegyelettel emlékeznek meg e napról, minden évben, különösen azok, kiknek van oka könyeket hullatni kedves halottaikért. Ködös, borongóssá vált az idő, néptömegek hullámzottak az utczákon, néha néha látni lehetett egyesek kezeiben sirkoszorut, ezeknek bizonyosan halottjuk volt, kiknek kivilágitott sirja fölé teendik ma este a kegyeletes emléket.

Szomszédunk neje látva a nagy nyomoruságot, melybe jutottunk, bocsánatkérések mellett egy kis ebédet küldött hozzánk délben; elfogadtuk azt, mert az éhség nagy mérvben jelentkezett már nálunk; a szégyen, az önmagunk előtti megaláztatás azonban annyira fájt szivünknek, hogy majd megrepesztette azt. Ebéd után férjem eltávozott, azt mondá, hogy egy régi barátjához megyen, s némi segedelemre fogja őt felszólitani. Én otthon maradtam, ölembe vevém gyermekemet s beszéltem neki sok mindenről, majd lefektetém bölcsejébe, s daloltam bölcsője felett altató dalt, szomorut, keserveset.

Igy telt el a délután, homályosodni kezdett az idő, s férjem még nem tért haza; gyermekem sirni kezdett, éhes volt, emlőim már nem szolgáltattak elegendő táplálékot. E közben egészen sötét lett, borzasztó határozat fogamzott meg agyamban; vannak, lesznek még könyörületes emberek, gondolám, és siró gyermekemet ismét ölembe vettem azon szándékkal, hogy elmegyek koldulni."

Asztalos Gáspár itt félbe szakitá az olvasást, a sorok összefutottak szemei előtt, könyezett ő is, könyeztek mindnyájan.

Madarassy ur az égfelé emelte kezeit s zokogva mondá: óh istenem, miért büntetted őt oly nagyon! Madarassyné hátra dőlt a karszékben, ő már sirni sem tudott, csak merev tekintettel nézte a kinjaiban vergődő férjét.

Asztalos Gáspár letörlé könyeit, s folytatá az olvasást:

„Karjaimban gyermekemmel siettem végig Bécs város utczáin, a temető felé, tudtam, hogy ott hamarább találok könyörületes szivekre. A levegő hideg, csipős volt; éreztem, hogy gyermekem reszket. Kendőmet lehuztam arczomra, s megkettőzött léptekkel haladtam kitüzött czélom felé.

Óh, szeretett szülőim! hitték volna-e azt, hogy Madarassy Gabriella valaha koldulni fog? Igen, ezt tettem gyermekemért, kinek én adtam életet. Ha gyermekem nem lett volna, bizonyára már régen véget vetek kinos életemnek, mely rám nézve csak gyötrelem volt. De most élnem kellett, kötelességem volt élni gyermekemért.

Már nem voltam messze a temetőtől, a kivilágitás fénye keresztül szürődött a fákon s egészen elhatott hozzáam. Egy férfiu alakját láttam felém közeledni, arczát nem vehettem ki jól, mert kalapja egészen szemére volt huzva; elhatároztam, hogy megszólitom őt, előbb azonban körültekintettem, hogy nem lát, nem hall-e valaki. A férfi egészen mellettem állott, s midőn ajkaimat épen kérelemre akartam felnyitni, a férfiu esdeklő hangon szólt hozzám:

— Asszonyom, szerencsétlen sorsra jutott ember vagyok, esedezem egy kevés alamizsnáért; önnek gyermeke van látom, ez könyörületre fogja önt inditani, nekem is épen ilyen koru gyermekem van és feleségem, kik az éhhaláll küzdenek otthon ...

Futni akartam e helyről, e férfi elől, de lábaim inogni kezdettek, s megtagadták a szolgálatot ...

— Óh ne menjen el asszonyom, az ég nevére kérem, ne tagadja meg az alamizsnát tőlem.

Iszonyu sikoltás tört ki ajkaimon s csaknem eszméletlenül estem össze ott az uton, mert az, ki alamizsnát két tőlem — férjem volt. —

Nem tudtam miként kerültem haza, eszméletem elhagyott teljesen, s midőn magamhoz tértem ismét reggel volt. Ágyam előtt férjem állott, merev szemekkel néztem rája, alig ösmertem meg, annyira megváltozott arcza tegnap óta. Elsőben is gyermekem után kérdezősködtem, férjem ágyamba emelte, s végtelen jól esett lelkemnek látni, hogy fiam egy készülékből tejjel táplálkozik.

Mintha álmodtam volna a mult este történt dolgokat, ugy tünt az fel előttem; emlékemben egy halvány kép volt, melyre ha márágondolok, hideg borzadály fut testemen keresztül.

— Miként érzed magad, drága nőm? kérdé férjem felém hajolva, és érzékeny hangon.

Megnyugtattam őt, hogy ne aggódjék egésségem felett; csak egy kis rázkódtatás volt az egész.

Azonban a tegnapi esemény nem mehetett ki agyamból: vajjon álom volt-e az, vagy csakugyan való? e kérdést szerettem volna mindenáron megoldani; de miként? Hiszen férjemre szemeimet alig mertem felemelni a szégyentől, habogy az való volt.

Csend honolt szobánkban, férjem az ágy végén lecsüggesztett fővel ült és hallgatott; az én gondolataim elrepültek messze, felkeresni az édes otthont, melyre legnagyobb bajunkban szoktunk visszaemlékezni csak.

E csendet az ajtónkon történt kopogtatás zavarta meg. Megdöbbentünk; nem tudtuk mire vélni a nálunk szokatlan látogatást. Valjon ki jöhet hozzánk ily időben és ily állapotunkban? Férjem felemelkedett az ágy széléről, s az ajtóhoz közeledett.

(Folyt. köv.)

Egy időben felmerült a vasutak építésének szüksége, s ehez aztán hozzá láttak oly tüzzel, mely felemészté a pénztárakból a papirt, az államot a tönk felé vezető uton gőzerővel vivé.

De ki győzné mindazon törvényeket felsorolni, melyeket meghoztak azért, mert valami rendelkezésnek szükségét érezték, de vagy gyávaságból, vagy — isten tudja mi okból, az intézkedések oly alakban történtek, hogy azok üdv helyett — kárhozatot nyujtottak.

Igy lesz majd az uj házassági törvény is. A közvélemény hangja felhatott a kormány fülébe, az többé nem ignorálható, tudják, érzik, hogy tenni kell, és tesznek, de csak azért, hogy tevékenységöknek nyomát lássuk, de nem azért, hogy a hangosan nyilvánult közszükséget fedezzék.

A sajtóban a nép ezen tolmácsában általánosan megtaláltuk azon óhajt, vajha a fenforgó anomáliákat megszüntetnék mielőbb, és ime olyan törvényt akarnak hozni, mely az anomáliák elszaporodását okvetlenül még előidézni fogják.

Azon keresztyén kinek vérébe van oltva az elődeitől öröklött eljárás a házasság kötés terén, hitehagyottnak fogja tekinteni azt, ki annak daczára, hogy kanonjog szempontjából a házasság elé gördült akadály dispensatio utján nincs elhárítva — házasságra lép, bünét (?) tetézve ezáltal, hogy mellőzi a papot. Ebből családi viszály keletkezik, minek a törvény lesz az oka, a nemzet a megbánója.

Mig ha a kötelező polgári házasság létesittetnék, distinktiv házasság és házasság között különbség nem léteznék, házassági jogunk rendezve, az állam és egyház közötti viszony főbb vonásaiban szabályozva volna. Nem kerülve elő azon már már gyakorivá lett ferdeség, hogy ugyanazon egyén egyik szempontból a házasság tekintetében a törvényes alapon látszik állani, a másikból pedig a bigamia büntette elkövetőjeként tünik fel. Teszem például egy katholikus vallásu férfi egy ugyanazon hitü nővel jogérvényes házasságot kötött. Majd ágytól és asztaltól elválnak, mert a házassági köteléket végkép feloldani a kath. egyházjog szerint nem lehet. Egyik protestánssá lesz és uj házasságra lép, a mely jogérvényesen fenáll a ref. egyházjog szempontjából, de az áttérőre nézve ez kettős házasság a kanonjog szerint. Ha perre kerül a dolog, egymást megczáfoló itéletek nyernek életet. S ezen anomáliák az uj hatósági törvény által megsemmisitve nem lesznek, tehát kétségtelen, hogy az nem teljes, de mint felebb ki is fejtettük, a czéllal ellentétes irányban halad.

Jó lesz még ezt meggondolni, addig mig idő van reá!

Hadi Győző.

Őszi estékre.

(Géressy Kálmán előadása a magyar irodalom és miveltségtörténetből a XIX. században.)

Az esthetikával párosult kritikát Kölcsey Ferencz kezdte megállapitani, s e czélból három korabeli irónak munkáit vette kritika alá. E három férfiu, koruk első rangu irói, Csokonay, Berzsenyi és Kiss János volt.

Berzsenyi müveit eléggé szigoruan, de nem tulszigorral birálta meg; különösen kikelt ennek dagályossága ellen. E birálat miatt Berzsenyi megneheztelvén, — a közöttük fennálló baráti viszonyt megszakitotta. Sokkal szigorubb, mondhatni, tulszigoru volt kritikája Csokonay iránt, mig a Kiss Jánosra irott, ki nem volt nagy költő, de azon kor legnagyobb iróival a legjobb viszonyban volt, nem volt szigoru.

A kritika megállapitásán kivül nagy fontosságu a dramaturgia terén kifejtett munkássága, melyen leginkább Lessing nyomait követte.

Kölcsey lelkét két érzelem töltötte be, a barátság és a hazaszeretet, s jobbára a hazafias önfeláldozás képezi müveinek tartalmát.

Azon férfiak között, kik nyelvünk s irodalmunk fejlesztése terén Kazinczy vezetése alatt működvén, kitüntek, volt egyideig Szemere Pál, ő általán véve nem tartozik a legelső irók közzé, habár amit irt, — leginkább sonettek, — még mindig szép.

Az ifju irókat minden erejével pártolta s buzditotta a munkásságra, más részről közte s a kitünőbb irodalmi férfiak között a legbensőbb barátság honolt. Felemlithető még róla, hogy a Kazinczy és Kölcseynek hozzá irott leveleik hagyatékában megtaláltattak, s most a magyar akademia könyvtárában vannak.

Döbrentey Gábor müvei, akár prózáit, akár költeményeit tekintsük, igen nehézkesek, mindazáltal szép érdemet vivott ki magának a magyar régi nyelvemlékek összeszedése és kiadása által.

Fáy András a táblabirák valódi typusa volt, osztályának erényeit s hibáit egyesitve magában. Regényeiben találhatni igazi, tőről metszett nemességet, mig meséi irodalmunkban a legsikerültebbek s becsöket máig fentartották. Feltünő, miszerint az anyagi kérdések iránt épen oly érdekkel viseltetett, mint az irodalmiak iránt. Mutatja ezt a Pesten felállittatni szándékolt takarék pénztár érdekében kifejtett buzgalma, mely végre is, Széchenyi ellenzése daczára csakugyan létesült.

Vessünk egy pillanatot azon polgári háboruba, melyek az ujra ébredésig tartottak.

A Napoleoni küzdelmekben fáradhatlanabb Magyarország volt, s ennek királyát Ferenczet mindenütt ott lehet látni minden, Franczia-ország ellen keletkezett coalitióban, s egyedül Anglia volt a hatalmasságok közül az, mely e tekintetben hozzánk hasonlitható. Alatta az országgyülések valahányszor összehivattak ily nagy áldozatok előteremtése végett, a milyent a háboru igénybe vett, mindig készen találta a nemzetet.

Azonban megfordult a dolog a bécsi kabinetre nézve, Napoleon megbuktával. Ennek megtörténte után, egy kongressus ült össze, melynek mint tagjai Ferencz császár és Sándor orosz czár a diplomatákkal rendezni akarták Európa ügyeit. A bécsi kongressus czélul tüzte ki magának, miszerint Európában oly állapotokat fog teremteni, hogy mindazon kisérletek, melyeket a nemzet szabadsága fejlesztésére tesz, elnyomatassék. E diplomaták közt — Metternich Clemens herczeget a franczia exjacobinust, Talleyrandot s egy pár eszes, de jellemtelen embert lehet felemliteni, kiknek nagy befolyásuk volt, s köztük Gencz, ki császárok által fizetett egyén levén, ennek dolgozatai látszanak a kongressus működésén, s ez adta lángelmékével annak az irányt.

Ezután Sándor czár felhivta az osztrák és porosz nemzeteket, hogy garantirozzák egymást, s ezt a szövetséget elnevezték szent szövetségnek azért, mert az erkölcsiségnek leplealá volt takarva mindazon reactionarius czélzat, mely ennek léteit adott. A nemzet a két evtizedig tartó harczban sokkal inkább elvolt merülve, minthogy ellenállhatott volna, s engedte magát ez irány által behálózni s annyival könnyebben ment az Ferencz császárnak, mert a legnagyobb atyáskodással akarta ezt keresztül vinni, s azt mondá, hogy ő ezt mind teljes meggyozódésből tette. 1812-től Ferencz országgyülést nem hivott össze, s az egész teher a vármegye vállaira nehezedvén, csak ez volt még képes némi ellenállást kifejteni a kormány intentioi ellen.

Azonban ezek mind oly fegyverek voltak, melyek nem sokat segitettek, s a kormány elnyomási vágyát még erősebbé tevék. Ferencz királynak és a bécsi udvarnak egyik eljárása volt az, hogy a kik valamely kormányellenes ellenállásnak voltak eszközei adaudiendum verbum, maga elé hivta, s megbüntette; sok példa volt, hogy a legbuzgóbb alispánok is felhivattak, s ezen felhivások igen sokszor ismételtetvén, mint a melyek akkori közlekedés hiánya miatt igen nagy költségekbe kerültek, ez által kezdtek vissza riadni a közügyektől.

Az oly vármegyékbe, hol a kormány intentioi ellenállásra találtak, — kormányférfiak küldettek, mint királyi biztosok. Később más eszközhöz folyamodott a kormány, s 1817. karácsoni ajándékul egy rendelet jelent meg a tábla birák lakására vonatkozólag s ez által a megyegyülés tartását akarták feleslegessé tenni; de ez a fegyver sem vezetett kivánt sikerre.

Külföld.

— **Lembergi** lapok azon hirt hozzák, hogy orosz csapatmozgósitások történnek Volhynia és Bessarábiában, hol az orosz katonák csatakészen állanak.

A „Times“ párisi tudósitója következőképen magyarázza a legujabb orosz diplomatiai eseményeket: Oroszországnak voltaképen nem volt kedve előtérbe lépni s szerette volna nyugodtan bevárni a pillanatot, midőn az ügyek természetes fejlődése ugyis kezére dolgozand. De azok, kik Ausztriát talán arra figyelmeztették, hogy elérkezett a pillanat a 16 év óta szenvedett veszteségek kipótlására; azok, kik szeretnék, ha Oroszország egyszerre Törökországban és Középázsiában el volna foglalva, azt okozták, hogy Oroszország megváltoztatta magatartását. — Ugyancsak az emlitett tudósító azt irja, hogy az orosz protektoratus tudata nemcsak a törökországi keresztényekben, hanem az osztrák határtartományok szláv lakóiban is él. Ebben keresendők tehát Oroszország fellépésének okai. Az orosz hivatalos lap nyilatkozata csak először az osztrák eljárással ellentétben álló tényleges eljáráshoz. Az óra tán kissé korán ütött, de tényleg ütött. A pillanat kedvez Oroszországnak. Kik be akarják bizonyitani, hogy a keleti kérdés nincsen felvetve, csak azt mutatják ki, hogy a magok szeme nem nyilt fel egészen.

Színészet.

—d—f. Hétfőn, november 8-án adatott: Az erdő szépe, dráma 5 felvonásban, irta Feuillett Octav.

A mai darab nemcsak a külföldön, de nálunk Magyarországon a legnagyobb elismeréssel találkozott. Feuillett e müvében remekelni akart, s ez sikerült is részben, mivel a legkisebb alakra is kiváló gondot forditott, s a kellőképen domboritotta ki.

Chatel Albin (Temesváry) és Morel György (Abonyi), kik az alakult viszonyokhoz képest ellenségekké lőnnek, mind ketten bizonyos társadalmi elvek alapján és azok érvényre juttatására cselekesznek; az antik és a modern elv harcza ez, megtartva mindenütt a becsületesség határait.

A jellem, mely a kiváló alakok mozdulataiban nyilvánul, mesteri tollra mutat; s ha egyes hosszasabb, — de szükségszerü elbeszélések, melyek a szerzőben inkább a regény, mint a szinmüirót sejtetik, — mind magára a müre, mind a nézőre hosszadalmassá válnak is, dusan kárpótolva vagyunk mégis a nagyszerüen kivitt alakok jellemeinek szemlélésében.

S ha erős akaratot, szilárd elhatározást nem férfiuban, de nőben keresünk, megtaláljuk Palmában (Rott Mari) az erdő szépében, ki kész lemondani mindarról, a mi egész életén át érezni megtanitotta; képes lemondani mindenről, csakhogy büszkesége a megaláztatás által csonkulást ne szenvedjen; inkább elzárja szive legmélyébe azon titkos érzelmet is, melylyel épen az iránt viseltetik, a kiért ifjukori emlékeiről, családi hajlékáról, — mindenről lemondania kell.

Temesváry Albinja olyan volt, a minőt csak kivánni lehetett. A szép szinpadi alak, ha aztán biztos tartással, helyes taglejtéssel és hanghordozással párosul, rendesen előidézi a közönségnél azt, a mit a jó fölfogással biró szinész előidézni szokott: a hatást. Játékát jellemzi még bizonyos elegántia és a finomabb társalgási képesség.

Abonyi, Morel Györgyöt a hámor tulajdonost személyesité, megfelelt minden tekintetben azon szerepnek, mely sok érzés kifejezést követel akkor, midőn a higgadtan számító üzletember szive vonzalmaival, a szerelem hatalmával áll szemben.

Siposné és Rott Mari, mondhatnók vetélkedve igyekeztek ma bebizonyitani, hogy mivé lehet emelni a játékot, ha azt a kellő tanulmányozással előzzük meg; s habár a szerepek előadás előtt csak rövid idővel osztattak is ki, a két szinésznő játéka felől véleménynyilvánitásunk csak elismerő lehet. Különösen Rott Mari ragadta meg figyelmünket; minden szavába érzést öntött, s a fájó érzelmeknek hü visszatükröztetése, a szenvedésnek természetes kifejezése által felemelkedett azon fokra, hol a közönség őt könyes szemekkel nézheti. Mert kinek ne lennének emlékei? kiben nem költött fel fájdalmas érzeményeket azon jelenet, midőn Pálma bucsuzik őseinek kastélyától, midőn oda kell hagynia mindazt, mihez viruló ifjuságának reményei füzték. A közönségnek tapsokban nyilvánult elismerése kisérte Rott Mari jó játékát.

Szeles (Hoel) és Török (felvigyázó a hámorban) érdemelnek megemlitést; utóbbit ma láttuk ily nemü szerepben először, s mind alakitása, játéka, mind szerepének fölfogása helyeslésünnkel találkozott. A többi szereplők müködése szintén kielégitő volt. Közönség szép számmal volt jelen; előadás vége tiz óra után.

— **Horn Ede** temetése november 7-én ment végbe oly nagy számu közönség részvéte mellett, minőt rég nem látott a főváros. A kerepesi uton 30—40 ezer főre tehető néptömeg képezett sürü sorfalat, melyen a menet alig tudott keresztül menni. A szertartás 9 órakor kezdődött. Négy miniszter; Ghyczy, Ráth Károly főpolgármester a helybeli s több vidéki zsidó község előljárói, számos kereskedőczég, s bank vezérei stb voltak ott láthatók. A templom előtt dr. Hohn Sámuel remek beszédében Horn érdemeit tünteté fel. Utána Bodnár Zsigmond tanár a terézvárosi választók nevében mondott bucsu beszédet. Ezután elindult a menet. A temetőben Tenczer Pál a polgárság, Perzsay Ferencz az egyetemi ifjuság nevében tartottak beszédet. Ivánka Imre a szabadkőmüvesek nevében beszélt. Végül a megboldogult testvére Horn Antal a „Journal de St. Petersburg“ szerkesztője beszélt, elmondta, hogy mennyire le van sujtva az elhunytnak családja ezen csapás által, de vigasztalja őket azon tudat, hogy az elhunytat egy nemzet siratja. Legyen neki könnyü a föld. Emlékét, ki a magyar nevét lángeszével is ismeretessé tette, sziveinkben meg fogjuk őrizni! A békitő sir enyhe takarja porát!!!

UJDONSÁGOK.

* **A jogász önképző kör** megalakulására a határidő még mindig nincs kitüzve. Csudálják, hogy jogászaink, kik minden szépnek és jónak uttörői, városunkban e nemes eszme megtestesitését oly soká halasztják.

* **A magyar** tudományos akadémia természettudományi szakosztályának legközelebbi ülésén városunk büszkeségének, a tudomány felkent apostolának, a hazai orvosi kar egyik legkitünőbbjének, a magyar akadémia rendes tagjának a derék Török Józsefnek egy kitünő értekezése „A jégkorszak nyoma a magyar birodalomban s különösen Debreczen vidékén“ olvastatott fel. Örömmel, szivünk legmélyebb örömével közöljük e hirt, s óhajtjuk, hogy a lángeszü férfiu még számos remek munkával gazdagitsa természettudományi irodalmunkat s kivánjuk, hogy őt isten még igen sok esztendeig éltesse a hazai irodalom fejlesztésére s városunk örömére.

* **Értesités.** Tisztelettel értesitem a n. é. közönséget, de különösen az általam kibocsátott sorsjegyek tulajdonosait, miszerint a kihuzási határidő, mely a sorsjegyeken is láthatólag f. évi okt. hó 3-ára volt kitüzve, a csak most leérkezett nagy méltóságu m. kir. pénzügyminiszteriumnak okt. 29-én 55861. sz. alatt kelt engedélyével 1876. évi január hó végére halasztatott el; ennélfogva a kihuzás általam 1876. január hó 30-ára d. u. 3 órakor a városháza nagy tanácstermében tüzetett ki, hol is az, hatóság felügyelet mellett fog eszközöltetni. Debreczen, 1875. nov. hó 8-kán. Özv. Ferenczy Alajosné.

* **Esküvő.** Tegnap délután esküdtek örök hüséget egymásnak Latabár Endre és Kovács Anna k. a. a debreczeni szinház tagjai. Ez alkalomból a szinházi tagok egy értékes ajándékkal lepték meg az ifju párt. A szinházi előadás után az ünnepély befejezésére Király Mihály vendéglőjének egyik helyiségében barátságos estély rendeztetett, melyben a szintársulat első rangu tagjai közül számosan részt vettek. Jelen volt maga a társulat buzgó igazgatója Temesváry Lajos és kedves neje: násznagy és nászasszony; továbbá Gerecs és Gerecsné, szintén mint násznagy és nászasszony; végre a vőfélyeken kivül még többen. A kedélyes társalgással füszerezett vacsora közben számos toaszt, mind megannyi szerencsekivánat mondatott a boldog párra; éjfél után a vidám mulatság még kedélyesebb szint kezde ölteni, öröm dagasztotta a kebleket, öröm honolt az ifju pár arczvonásain. Reggeli két órakor lőn vége az élvteljes mulatságnak, a midőn a jókedvtársaság oszlani kezdett. Részünkről kivánjuk, hogy ez őszinte szerelemből eredt frigyet örök áldás és boldogság kisérje, találjanak az élet utain megelégedést és jólétet.

* **Beküldetett.** Válasz a Polgári kör „Egy tagjának“ a „Debreczen“ 214-ik számában megjelent válaszára. Ön nem mond igazat, pedig ez gyermeknek is szégyen. — Én sohasem tagadtam meg a könyvadást senkitől sem azért, hogy tagsági dijjal tartozik, ugy öntől sem, annyival inkább, ha ön azok közé tartozik — mint mondja — a ki csak „a mult évi tagsági dijjal tartozik“ (?) De kétlem, hogy ön azok közé tartozik, ha igy beszél, mert emlékszik reá, hogy azok közül, a kiknek három évről van tartozások — és mégis hordatják, nyövik a könyvet — egy pár ilyen hanyag tagnak mondtam: de azért a könyvadást nem tagadtam meg, adtam mindig mindenkinek. — Annyit mondok önnek, ha értelmes ember s baja van, van ennek más utja, le az álarczczal, ott a választmány, tessék panaszát oda terjeszteni. A könyvtárnok.

* **Csege** község előljáróságának megkeresése folytán közhirré tétetik, hogy az ottani legközelebbi országos vásár folyó évi november 14 és 15-dik napján fog megtartatni. Debreczen, 1875. november hó 7-én. Debreczen város kapitányi hivatala.

* **Szomoru látványt** nyujtott ma a kisujutczán három lónak a sárban való fenakadása. A kocsis egész erejéből ostorozta a szegény állatokat, de azok csak nem mozdultak, s ekkor a szekéren ülők szállottak le, hogy a járművet a sárból kibuzhassák, a mi a nagy erőlködés után sikerült is.

* **Megbotránkoztató** valóban azon zaj és lárma, mely szinházunk karzatján a tegnapi előadás alatt ujolag ismétlődött. — Másodszor hivjuk fel tehát a rendőrség figyelmét erre, s ohajtanók, ha a zajongás lecsilapitása és megszüntetése tekintetében nagyobb erélyt fejtene ki; ezen kivánalmunk, azt hiszszük, — találkozik a t. szinház látogató közönség ohajával is. Ugy tudjuk, hogy itten rendezőknek kell lenni, azonban ezeknek nyomát nem igen lehetett észlelni, de reméljük, hogy több izben nem lesz okunk panaszra.

* **A „Vasárnapi Ujság“** november 7-ki száma következő tartalommal jelent meg: — Horn Ede (arczképpel.) — Mátyás király tréfája. (Költemény ifj. Ábrányi Kornéltól.) — Az ördögmocsár. (Elbeszélés.) — **Japán** hajdan és most. (Két képpel.) — Egy haldokló állatfaj. (Képpel.) A hangról. A rejtelmes sziget. (Verne regénye, képekkel.) Vendégjeinkről. (Fővárosi tárcza, Borostyáni Nándortól.) Gesztenyeszüret az Appennineken. (Sáni Lajostól.) — A bétről. Irodalom és müvészet, stb. rendes rovatok.

* **Igen érdekes** zenemü került ki s küldetett be hozzánk Táborszky és Parsch fővárosi jó hirnevü kereskedőktől. E füzet „A háromszéki leányokból“ a következő népdalokat tartalmazza: „Hogy ha én levelet irhatnék“, „Maros vize folyik csendesen“, Elemér dala: „Csak egy szép lány.“ Németh Jánostól, zongorára szerző Tisza Aladár, (Langer Viktor.) A füzet ára 60 kr. Ajánljuk ez érdekes füzetet a közönség meleg pártfogásába.

* **Az „Uj idők“** czimü kedvelt hetilap (divat-tárczával) 44-ik száma a következő válogatott tartalommal jelent meg: „A történetirás és Darwinismus I. Thallóczy (Strommer) Lajostól; „Az ősi lak“ (eredeti költemény) gróf Vay Saroltától; „Nő-kortesek“ (ered. elbeszélés), Tóth Józseftől; „Simon Stilites“ (Tennyson költemény), Szulik Józseftől; „Az öreg Jeannette néni iratai“ (Erckmann-Charian rajza); „János kapitány ur elbeszélései (Laboulaye után); „A pletyka“ (tárcza-czikk) Kazaly Imrétől; „Irodalmi, társadalmi s müvészeti hirek.“ A boritékon: Hymen, sakk-talány, betürejtvény, a szerkesztő nyilt válaszai, szikrák, vegyesek. Szerkeszti: Benedek Aladár. Előfizetési ára e csinos lapnak félévre 5 frt., negyedévre 2 frt. 50 kr. Kiadói és szerkesztői hivatala Budapest, uri-utcza 6. szám. I. emelet, 120. ajtó.

* **Heti vásárunk** ugy ma, mint tegnap eléggé élénk volt, termény kivált tegnap jó mennyiségben hozatott, — volt mindenféle bőven, az árak kissé engedtek a mult hetiből, nevezetesen tisztabuza köblönként, sulyos fajta 8—9.50 kr, könnyebb-féle 7—7.60 kr, kétsz. 5.40—6.30 kr, rozs 5.40—60 kr, árpa 3.40—50 kr, zab 2.80—3 frt, köles 3.80—4.20 kr, uj tengeri 3.10—20 kr, zsák kolompér 80—100 kr, 100 fej káposzta 3—4—5 frt.

LEGUJABB.

— **Uj marhalevelek.** A pénzügyminiszter körrendeletet intézett a törvényhatóságokhoz; eszerint január 1-től fogva kincstári bélyeges ürlapokat kell marhalevelekre használni; hanem kincstári ürlapon lesz a marhalevél kiállitva, bélyegtelennek fog tekintetni, ha rajta is lesz a bélyegjegy; a kiállitott közeget bélyegcsonkitás miatt birságban fogják elmarasztalni. — A hatóságok felszólittatnak, hogy megfelelő számu 3—5 kros bélyegü ürlapokat rendeljenek meg; kötelességük lesz azt is nyilvántartani, hogy az egyes ürlapokat kinek állitották ki. — A lovakra nézve külön alaku, eltérő szövegü lólevél-ürlapok lesznek kiállitva. A rendelet aztán megállapitja, hogy a törvényhatóságok mily módon szerezhetik meg az ürlapokat.

— **Pázmány és Széchenyi** érsekek hamvait Simor herczeg-primás a pozsonyi székesegyházból Esztergomba viteti, a bazilikában helyezteti el ünnepélyesen és diszes emlékkövekkel jelölteti meg. Pázmány sirját 1859-ben fedezte fel Knauz Nándor akadémiai tag, jelenlegi esztergomi kanonok. Azóta emlékkő jelölte Pozsonyban sirját.

— **Pétervár.** Schweinitz tábornok, jelenlegi német követ a bécsi udvarnál, elfogadtatott Reuss herczeg helyettesitőjeként.

— **Madrid.** Az északamerikai jegyzék, melyet Caleb Cushing nyujtott át ismét a kubai állandó haditörvényszékekre s ezeknek az amerikai polgárok elleni előnyös voltára vonatkozik.

— **Konstantinápoly.** A nagyvezír még mindig beteg s nem jelenhet meg a portán.

— **Zürich.** „Pro nihilo nihil“ czim alatt az Arnim-pör előtörténetéhez egy sensatiót keltett röpiratot tett közé Harry Arnim gróf, sokféle okmánynyal és Bismarck és Vilmos császár közt folyt beszélgetésekkel.

Erdélyi Mariette k. a. első és utolsó előtti fellépte.

Debreczeni szinház.

Bérlet. Szünet.

Szerdán, 1875. nov. 10-én.

adatik:

A TÉVEDT NŐ

(La Traviata.)

Nagy opera 4 felvonásban. Irta Francesco Maria Piave, zenéjét szerzé Guiseppe Verdi.

Kezdete 7 órakor, vége fél 10-kor.

Ideiglenes felelős szerkesztő:

TISZAI DANIEL.

HIRDETESEK.

Árverési hirdetés.

A debreczeni kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság részéről közhirré tétetik: miszerint a debreczeni 9031-dik számu telekjegyzőkönyvben özv. **Vetésy Istvánné Miskolczi Katalin** tulajdonául bejegyzett s 2800 aftra becsült s árverésen már eladott vargautczai 2242-dik számu házastelek 2 hold 1300 négyszegől ondódi földével együtt, az árverési feltételek **meg nem tartása** miatt, vevő **Nagy Zsigmond** kárára és veszélyére, a folyó 1875-dik évi **decz. hó 3-án d. u. 3 órakor** a telekkönyvi irodában, végrehajtó **Mészáros László** által megtartandó ujabb árverésen, szükségesetére becsáron alól is el fog adatni.

Kikiáltási ár a becsérték, az árverelők által letenendő bánatpénz 280 ft.

A vételár 3 egyenlő részletben, és pedig a lelétástől számitva 3, 6 és 9 hónap alatt esedékes 6% kamatával a telekkönyvi hatóságnál lefizetendő, a bánatpénz az utólsó részletbe tudatik.

Vevő azonnal birtokába lép, tulajdonjoga azonban csak a vételár lefizetése után kebelesztetik be.

Vevő viseli az átiratási kincstári dijat, és a vett ingatlanok után a leütéstől fogva eső adót és egyéb terheket.

Ha vevő az árverési feltételeknek eleget nem tenne, a vett ingatlanok, bármely kárt fél kérelmére a p. t. r. t. 459. § értelmében vevő kárára ujabban kitüzendő s csak egyszeri árverésen becsáron alól is el fognak adatni.

Kelt Debreczen, a kir törvényszék, mint telekkönyvi hatóságnak 1875. okt. 15-én tartott üléséből.

Hegedüs István,
aljegyző.

346 3—3

T. KOVÁCS FERENCZ
főszer- és gyarmatáru-üzlete
„A két horgonyhoz“
DEBRECZENBEN,
főpiacz az Andaházy Szilágyi-intézet házában, a városházával szemben.

Czukor, kávé, rizs, s valódi **nizzai olaj,** ugy szinte **festékek, szárazon** és **olajban** törve, pontosan és jutányos árban kaphatók.

299.

BAAR J. butorraktára
(BÉCS, I. Bez., Franzenring Nr. 20.)
ajánlja
kész butor-szerelvényeit

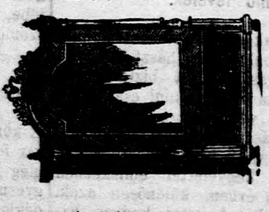

különféle formában s minden fanemüekből, ét-, hálószobák, szalonok, szállodák, uraságilakok, fürdőintézetek berendezésére, igen kedvező feltételek és szilárd munkának évekre terjedő jótállása mellett.

Butor-mintarajzokat tartalmazó ár-jegyzékek, kivánatra bérmentve szolgáltatnak.

Ovás. A n. é. helybeli és vidéki vásárló közönséget figyelmeztetem, hogy tartózkodjék olyan butorkirdetésektől, melyek uraságoktól, szállodákból származnak, állitólag: elutazás, haláleset, épitkezés és t. e. f. fogásos ürügyökön alapszanak, szibárusok részéről. — Üzletem és készitményeim szilárdságáról, bizonyitványokkal szolgálhatok.

Tisztelettel:

308 6—6 **Baar J.**

Debreczen, nyomatott a részvény társ. könyvnyomdájában. 1875.